

ved dette Erhverv, og det vilde selvfølgelig blive strengt for dem at undvære denne Fortjeneste, som de nu ere vantede til at have.

Nu kan man maaske sige: Men saa kunne Landmændene jo lade være at dyrke Sukkerroer. Nej, det er netop det, de ikke kunne. For faa Aar tilbage have Fabrikkerne afsluttet Kontrakter med disse ca. 6,000 Roedyrkere, som ere bindende for et Antal af 15 Aar. Saa siger man maaske dertil: Ja, men det kunde Roedyrkerne have ladet være med, de skulde have været saa forudseende, at de ikke behøvede at gøre dette. Det kan man nok sige bagefter, men det er ikke saa ganske let at være saa forudseende. For det første vil jeg sige, at man har egentlig ikke tænkt sig, at man ved en ny Toldlov vilde berøre Sukkeret i saa høj Grad, som her er Tale om. Thi i Toldkommissionens Betænkning af 1896 forelaa ikke noget om dette. I Toldlovsforslaget af 1900 er der heller ikke rørt ved dette, og i den Kommission, der blev nedsat i 1902 for at overveje forskellige Spørgsmaal i Anledning af Brysseler-Konventionens Ikrafttræden, har man ogsaa ladet det ligge. Roedyrkerne have da tænkt, at det rørte Lovgivningsmagten ikke ved. Men nu ere Kontrakterne afsluttede saaledes, og det er gjort for at faa det mest mulige for Roerne. Prisen paa Roerne beregnes efter en Notering paa Londonmarkedet, og dersom Prisen der, hvad meget let kan ske, gaar ned til mellem 6 og 7 sh., vil Forholdet blive, at man ikke faar mere end lidt over 50 Øre for 1 Centner Roer, naar man skal fraregne Fragt og alt, hvad der i det hele hører med til Udgifterne ved denne Sag. Naar man ikke faar mere end dette, bliver det et rent Tab at dyrke Roer. Derfor kom Fabrikkerne for 4 Aar tilbage og tilbød Roedyrkerne Halvdelen af deres Udbytte — og det vide de Herrer er ret stort —. naar de vilde tage Kontrakt med dem for 15 Aar, og det har ført med sig, at de i enkelte Aar have haft en Snes Øre eller mere i Tillæg. Det har jo hjulpet ret betydeligt paa Roedyrkingen, den er bleven mere rentabel, end den ellers vilde have været. Men disse Kontrakter ere de altsaa bundne til, og dersom dette Forslag medfører — og det er det nødt til —, at Sukkerfabrikkernes Overskud gaar saa betydeligt ned, at man ikke kan give Roedyrkerne ret meget i Taantieme, bliver det et meget betydeligt Tab at dyrke Sukkerroer. Kan man saa ikke komme fra det af Kontrakthensyn, er

det jo ikke saa morsomt. Sukkerindustrien stilles, hvis dette Forslag vedtages, ugunstigere hos os end i andre Lande. Saaledes have Roedyrkerne ikke tænkt sig, man skulde blive stillet.

Kunde det derfor monstro ikke være muligt, at man kunde nøjes med en noget mindre Nedsættelse af Beskyttelsen? For de andre Industriers Vedkommende er det dog saadan, at man er nøjedes med 15—20—25 pCt.; her er man gaaet, som jeg før nævned, meget videre. Jeg gik nok ud fra, at der vilde blive frataget dem en Del af Beskyttelsen — jeg har hele det sidste Aar været klar over, at saaledes vilde det blive —, men derfor kunde det nok være værd at tage under Overvejelse, om man ikke paa en eller anden Maade kunde imødekomme de Roedyrkere, som have Kontrakter. Den eneste Andelsfabrik, vi have i Nykøbing F., vil ogsaa, hvis man ikke kan foretage en eller anden Lempelse i Forslaget, blive meget uheldigt stillet.

Jeg skal slutte med at udtale det Haab og det Ønske til det høje Ting, til Finansministeren og til det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, at de ville tage de Ord, jeg har sagt, under Overvejelse, se saa velvilligt paa denne Sag som muligt for at finde en eller anden Udvej, saa at man ikke kom til at ramme Roedyrkerne og de ved Roedyrkingen beskæftigede Arbejdere saa haardt, som man kommer til at ramme dem, hvis Forslaget vedtages, som det nu foreligger.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) oplæste en Del, som efter hans Angivelse skulde være Citater af mine Udtalelser til Vælgerne i Aarenes Løb. Jeg anerkender absolut ikke Paaideligheden af disse Citater. Jeg har hørt dem adskillige Gange før af det ærede Medlem, og under sidste Valgkampagne rejste han rundt fra Vælgermøde til Vælgermøde og fortalte det samme. Men sæt, at dette nu var rigtigt, at det var paaideligt, at jeg paa alle disse Punkter havde skiftet Standpunkt, saa har jeg haft en tro Følgesvend i det ærede Medlem for Ærø, thi i 11 Aar har det ærede Medlem rejst rundt fra Møde til Møde og anbefalet mig varmt, anbefalet mig i saa stærke Ord, at jeg tidt er bleven helt skamfuld